

กระบวนการพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพ
ของทหารกองประจำการในกองทัพบกก่อนปลดประจำการ

The development of occupational skills Private armed
forces of the army before discharge

เอกสารวิจัยส่วนบุคคล

โดย

นางปวีณวรรณ ฮุ่นตระกูล
กรรมการผู้จัดการ บริษัท IT ENERGY จำกัด

วิทยาลัยการทัพบก
กันยายน 2560

บทคัดย่อ

ผู้วิจัย นางปวีณวรรณ อุ้นตระกูล
เรื่อง กระบวนการพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพของทหารกองประจำการ
ในกองทัพบกก่อนปลดประจำการ
วันที่ 4 กรกฎาคม 2560 **จำนวนคำ :** 5,015 **คำ จำนวนหน้า :** 12 หน้า
คำสำคัญ ทหารกองประจำการ, ทหารกองหนุน, การฝึกอาชีพ, ภูมิสำเนา
ชั้นความลับ ไม่มีชั้นความลับ

แนวทางในการพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพ ของทหารกองประจำการ หลังจากปลดประจำการจากกองทัพบกไปแล้วนั้น สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริง สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้อย่างประสบความสำเร็จ โดยส่วนใหญ่จะเป็นอาชีพ ช่างรถ ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ฯลฯ ซึ่งหลักสูตรที่ทางกระทรวงกลาโหมจัดการอบรมให้ นั้นตรงกับความต้องการจริงของทหารกองประจำการ และตลาดแรงงานมากพอสมควร และเมื่อจำแนกอาชีพของผู้เข้ารับการอบรมแล้ว ทำให้ทราบว่า ส่วนมากก่อนที่จะเข้ามารับ ราชการทหาร มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และในส่วนของการศึกษาทราบว่าส่วนมากจบ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ตามลำดับ และมีสถานภาพสมรสแล้ว ทั้งนี้ พบว่า อาชีพที่ทางกระทรวงกลาโหมฝึกอบรมให้ นั้น มีความจำเป็นมาก หลังจากที่กำลังพล ได้ปลดไปแล้ว ทำให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี

ABSTRACT

AUTHOR: Mrs Praveenawan Hoontrakool
TITLE: The development of occupational skills Private armed forces of the army before discharge
DATE: 4 July 2017 **WORD COUNT:** 5,015 **PAGES:** 12
KEY TERMS: Private Armed Forces, Militia, Vocational Training, domicile
CLASSIFICATION: Unclassified

Military After decommissioning from the army, then. Can be used for real career. Can successfully apply knowledge to the profession. Mostly it is a career driving a car mechanic, electrician, etc. The course that the Ministry of Defense training. Meet the real requirements of the military And the labor market is quite reasonable. And when the occupations of the trainees are classified, they know that most of them before they went to military service. Have a general occupation And in the study, most of them graduated from grade 3 and 6, respectively, and had marital status. Defense Ministry training career Very necessary After the troops have disbanded. It can lead to a career as well.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่องกระบวนการพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพของทหารกอง
ประจำการ ในกองทัพบกก่อนปลดประจำการ ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาจาก
ทีมงาน คณาจารย์วิทยาลัยการทัพบก เพื่อนร่วมงาน ที่ช่วยในการให้คำปรึกษา ในการ
รวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ พันเอก ภาณุ เทียนทองดี กรุณาเป็นอาจารย์ที่
ปรึกษา กรุณาให้คำแนะนำและแนวทางในการทำงานวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พลตรี ดร.ชนัญฐ์ ยิ่งเฟื่องมนต์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่
ปรึกษา ในการทำวิจัยในครั้งนี้ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือการทำวิจัยฉบับนี้ให้เสร็จสมบูรณ์
เป็นอย่างดี

กระบวนการพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพ ของทหารกองประจำการในกองทัพบกก่อนปลดประจำการ

ในการพัฒนาประเทศให้ยั่งยืน (Sustainable Development) ในอนาคตนั้น จำเป็นต้องพัฒนาในด้านการสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) การกระจายรายได้ (Income Distribution) และการพัฒนาคุณภาพชีวิต ที่ต้องทำควบคู่กันทั้งสามด้าน จากเหตุผลและความจำเป็นในด้านการพัฒนาประเทศดังกล่าว จะประสบผลสำเร็จได้นั้น คุณภาพของประชากรในประเทศเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญ ที่จะสะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาประเทศนั้น ประสบความสำเร็จมีประสิทธิภพมากน้อยเพียงใด โดยประชากรส่วนหนึ่งที่สำคัญก็คือ กลุ่มที่เข้ามาเป็นทหารกองประจำการ “ตามพระราชบัญญัติการเกณฑ์ทหาร พุทธศักราช 2497”¹ แล้วได้ปลดประจำการออกไปเมื่อครบวาระ

ในการฝึกของทหารกองประจำการในระยะหลังถือได้ว่า ได้รับเรื่องสิทธิและสวัสดิการมากขึ้นกว่าเมื่อก่อน โดยมีสิทธิได้รับเบี้ยเลี้ยง เงินเดือน และเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว รวมถึงสิทธิการเข้าเป็นนักเรียนนายสิบทหารบก ซึ่งในแต่ละปีก็จะมีโควตาในการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนนายสิบทหารบก และถ้ามีผลการเรียนดีเยี่ยมมีโอกาสได้รับการคัดเลือกเป็นนักเรียนนายร้อย นักเรียนจ่าทหารเรือ หรือสอบบรรจุเข้าเป็น นายทหารชั้นประทวน สังกัดกองทัพบก และกองทัพอากาศ นอกจากนี้ ยังได้รับสิทธิพิเศษในการศึกษา นอกโรงเรียน และการฝึกอาชีพ ในหน่วยทหารโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และทหารกองหนุนที่ปลดประจำการทุกเหล่าทัพ มีสิทธิสมัครสอบคัดเลือกบรรจุเข้ารับราชการตามส่วนราชการต่างๆ โดยมีหลักเกณฑ์ คุณสมบัติและการได้รับคะแนนเพิ่มตามที่ส่วนราชการนั้นๆ กำหนด เช่น นายทหารประทวนสายสัสดี หน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ฯ นายทหารประทวนสังกัดหน่วยต่างๆ ของกองทัพบก หน่วยบัญชาการสงครามพิเศษ และตำรวจ เป็นต้น ซึ่งสิทธิพิเศษ และช่องทางการเข้ามารับ “ข้าราชการ” เหล่านี้ ถือว่าเป็นแรงจูงใจสำคัญ และทำให้มีตัวเลขของคนที่มีสมัครเพิ่มขึ้น เพื่อเข้าสู่การสอบเข้ารับราชการทหาร

ดังนั้น กองทัพบก ในฐานะที่เป็นองค์กรหนึ่งของรัฐบาล ที่มีบทบาทและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ มีหน้าที่ในการป้องกันและรักษาอธิปไตยของชาติ ค้ำครองและพิทักษ์ผลประโยชน์แห่งชาติ ปกป้อง เติบโตและพิทักษ์รักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ อีกทั้งยังมีไว้เพื่อพัฒนาประเทศ และช่วยเหลือประชาชน ซึ่งการที่กำลัง

พลของกองทัพบก จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น กำลังพลจะต้องมีความเข้มแข็ง มีระเบียบวินัย มีความรอบรู้ มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี มีขวัญและกำลังใจ และมีคุณธรรม ซึ่งจะส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีตามมา

ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาอาชีพของทหารกองประจำการก่อนที่จะปลดไปนั้น กองทัพบกจึงได้ดำเนินการตามนโยบายรัฐบาล ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตทหารกองประจำการ ก่อนที่จะปลดเป็นทหารกองหนุน ได้มีวิชาชีพติดตัว ซึ่งนอกจากการฝึกวิชาทหารแล้ว กองทัพบกยังต้องฝึกวิชาชีพตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร เพื่อให้มีทักษะวิชาชีพ และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้เมื่อปลดประจำการแล้ว จึงมีคำถามตามมาว่า แนวทางในการพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพ ของทหารกองประจำการ หลังจากปลดประจำการจากกองทัพบกไปแล้ว จะสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ และประสบความสำเร็จหรือไม่

แนวทางในการพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพของทหารกองประจำการ หลังจากปลดประจำการจากกองทัพบก

จากการที่รัฐบาล โดยกระทรวงกลาโหม ได้เล็งเห็นความสำคัญของการฝึกอาชีพให้กับทหารกองประจำการ ก่อนที่จะปลดออกไปเพื่อประกอบอาชีพส่วนตัวนั้น “กระทรวงกลาโหมและกระทรวงแรงงาน ได้ทำข้อตกลงร่วมกัน ว่าด้วยการพิจารณาความร่วมมือในการจัดฝึกอบรมอาชีพให้แก่ทหารกองประจำการ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำให้กับทหารกองประจำการ ให้เป็นแรงงานที่มีคุณภาพและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศที่ผ่านมากกระทรวงกลาโหมและกระทรวงแรงงาน ได้เปิดสอนทักษะพัฒนาฝีมือ และส่งเสริมการมีงานทำ ให้กับทหารกองประจำการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งนอกจากทหารกองประจำการ จะมีขีดความสามารถในการปกป้องอำนาจอธิปไตยของชาติ และการช่วยเหลือประชาชนในยามจำเป็นแล้ว ยังมีศักยภาพในการเป็นกำลังแรงงานที่ดี เนื่องจากมีการฝึกระเบียบวินัยและพฤติกรรมที่ดีในการทำงานมาโดยตลอด และยิ่งได้รับการฝึกอาชีพ จะกลายเป็นกำลังแรงงานที่มีทักษะฝีมือทดแทน ในส่วนขาดแคลนเป็นอย่างดี”²

ในการจัดทำบันทึกข้อตกลงดังกล่าว เน้นส่งเสริมการฝึกอาชีพโดยการพัฒนาทักษะฝีมือตามความถนัด และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน รวมถึงการจัดหางานให้แก่ทหารกองประจำการ ภายหลังจากปลดประจำการไปแล้วให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ ได้กำหนดกรอบการดำเนินการของแต่ละฝ่าย

โดยกระทรวงกลาโหมรับผิดชอบในการสำรวจสาขาวิชาชีพ ที่เป็นความต้องการของทหาร กองประจำการ ในส่วนของกระทรวงแรงงาน จะรับผิดชอบในการพัฒนาทักษะฝีมือการฝึก อาชีพ การแนะแนวอาชีพ รวมถึงประสานงานกับสถานประกอบการ เพื่อจัดหางานให้แก่ ทหาร กองประจำการก่อนปลดจากกองประจำการ³

ส่วนกองทัพบก มีหน้าที่สำรวจความต้องการในการฝึกทักษะฝีมือ ในสาขาอาชีพต่างๆ คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อเข้ารับการฝึกอบรม จัดเตรียมสถานที่ในการฝึกอบรม อำนวย ความสะดวกให้แก่วิทยากร กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ดำเนินการฝึกอบรมฝีมืออาชีพให้แก่ ทหารที่กำลังจะปลดประจำการ รวมทั้งกำลังพล ครอบครัว และทหารทุพพลภาพ ใน หลักสูตรที่ตรงกับความต้องการ และเปิดโอกาสให้มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน แห่งชาติเมื่อผ่านการฝึกอบรม กรมการจัดหางาน มีการแนะแนวอาชีพ ทดสอบความ พร้อมทางอาชีพ สาธิตการประกอบอาชีพ จัดทำประวัติของทหารที่จะเข้ารับการฝึกอาชีพ และจัดหางานทั้งในประเทศและต่างประเทศ เชื่อว่าความร่วมมือในครั้งนี้ จะมีทหารผ่านการ ฝึกอบรมและมีงานทำไม่น้อยกว่า 2,000 คน²

จะเห็นได้ว่า ความร่วมมือของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องนั้น ส่งเสริมให้การขับเคลื่อน นโยบายส่งเสริมการมีงานทำ และการพัฒนาฝีมือแรงงานให้กับกำลังพลและครอบครัว รวมทั้งทหารทุพพลภาพ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในเบื้องต้นจะเน้นฝึกอาชีพให้แก่ กลุ่มทหารที่กำลังจะปลดประจำการ เพราะนอกจากเป็นสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ ให้แก่กลุ่มทหารเหล่านี้ในการเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวหลังปลดประจำการแล้ว ยังเป็น การป้องกันกำลังแรงงานสู่ตลาด โดยการฝึกอาชีพเลือกจากความต้องการของทหารและ ตลาดแรงงาน เช่น ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์ ช่างซ่อมรถยนต์ ช่างเดินสายไฟฟ้าภายใน อาคาร ช่างเชื่อมไฟฟ้าด้วยมือ ช่างก่อสร้าง เป็นต้น

ทั้งนี้ทั้งนั้น ผู้บังคับบัญชาในทุกระดับต้องช่วยกันดูแลโครงการนี้ให้เป็นรูปธรรม เพื่อส่งเสริมการสร้างอาชีพให้กับทหารที่ปลดประจำการ ให้มีงานหรืออาชีพติดตัวเมื่อปลด ประจำการออกไปทุกนาย “พวกท่านคือผู้ที่เสียสละเป็นทหารกองประจำการไม่ว่าจะมา จากการจับใบดำใบแดง หรือ จะสมัครเข้ามา ทุกคนต่างก็ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติรับ ราชการทหารฯ ทุกคน เนื่องจากกระทรวงกลาโหม ไม่สามารถรับบุคคลอายุ 21 ปีเข้ามา เป็นทหารได้ทั้งหมด เพราะเรายังไม่มีความจำเป็นและไม่ใช้สภาวะสงคราม แต่บุคคล เหล่านี้ก็สามารถนำกลับมาใช้งานได้ตลอดเวลา เพราะเข้ามาแล้วเราได้ฝึกวินัย ดูแลความ

ประพฤติ เพื่อให้ทุกคนได้รู้จักว่าการเป็นทหารต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติในอนาคตต่อไป”³

ตามที่บุคคลชายไทยทุกคน เมื่ออายุครบ 21 ปีแล้วนั้น จะต้องเข้าสู่กระบวนการการคัดเลือกทหาร ตาม “พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พุทธศักราช 2497”¹ โดยจากการศึกษาความพึงพอใจของบุคคลชายไทย ที่ผ่านกระบวนการการคัดเลือกทหาร และได้เป็นทหารกองประจำการ พบว่า “ทหารกองประจำการ เมื่อผ่านกระบวนการฝึกอบรมคุณลักษณะทหารมาแล้ว รู้สึกพึงพอใจในการเป็นทหาร ทั้งนี้เนื่องจาก สภาพปัจจุบันประเทศไทย ไม่ประสบปัญหาภาวะภัยคุกคามจากภายนอกประเทศ หรือการมีสงครามขนาดใหญ่”⁴

โดยประชากรที่เข้ามาเป็นทหารกองประจำการนั้น ไม่มีความรู้สึกหวาดกลัว ในการเข้ารับราชการทหาร ดังนั้น จะเห็นได้ว่า “ทหารไม่ใช่สำรองไว้เพื่อการรบเพียงอย่างเดียว หากแต่คัดเลือกเข้ามาตาม “พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พุทธศักราช 2497”¹ ที่กำหนดให้ชายไทยทุกคนมีหน้าที่ต้องรับราชการทหาร และเมื่อกำลังพลอยู่ระหว่างประจำการ จะได้รับการฝึกอบรมวิชาทหารและวิชาการ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถเป็นบุคคลที่มีระเบียบวินัยและมีคุณภาพ หลังปลดประจำการแล้วสามารถนำความรู้ความสามารถ และประสบการณ์จากการเป็นทหารกองประจำการ ไปใช้ในการดำรงชีวิตจนประสบความสำเร็จ ทั้งในด้านโอกาสในการทำงานและการใช้ชีวิต ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันว่ากองทัพเป็นสถาบันที่ผลิตบุคคลที่มีคุณภาพให้แก่สังคม และประเทศ”⁴

“และเมื่อกองทัพได้ให้การฝึกอบรมทั้งด้านวิชาทหารและวิชาการ ให้การขัดเกลาในด้านพฤติกรรม และทัศนคติ จนทำให้ได้คุณลักษณะของทหารที่พึงประสงค์ของกองทัพ มีความจงรักภักดี มีความเสียสละ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นทหาร มีความพึงพอใจต่อสวัสดิการต่าง ๆ ที่ทางราชการจัดให้ ถึงแม้จะไม่พอเพียงหรือสะดวกสบายกว่าก่อนการเข้ามาเป็นทหารกองประจำการมีความพอใจในการปกครองบังคับบัญชา และภาระงานที่ได้รับมอบหมาย จนสามารถอยู่รับราชการครบ 2 ปี โดยไม่ขาดหนีราชการทหารหรือขอลดระยะเวลารับราชการ แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยกระบวนการอบรมประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายของกองทัพ”⁴

จากการที่ทหารกองประจำการ เมื่อปลดประจำการแล้ว “มีโอกาสนในการประกอบอาชีพ มีวุฒิภาวะในการดำรงชีวิต สามารถถ่ายทอดพฤติกรรมความเป็นทหารสู่ครอบครัวและสังคม ได้มากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของทหารเอง หลังจากการฝึกอบรม และความพึงพอใจในการเป็นทหาร และทหารมีความคาดหวังในสิ่งที่จะได้รับจากการเป็นทหารกองประจำการมากเท่าใด ซึ่งตามแนวคิดทฤษฎีความคาดหวัง คือความต้องการ ความมุ่งมั่น หรือการคาดการณ์ของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้กระทำตามสิทธิหรือหน้าที่ และความรับผิดชอบ เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ถูกต้อง โดยมีมาตรฐานของตน เป็นเครื่องวัด ซึ่งการประเมินค่าของแต่ละคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งชนิดเดียวกัน ก็อาจแตกต่างกันได้โดยความคาดหวังของบุคคลจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับ ประสบการณ์ที่ผ่านมา ระดับผลงานที่บุคคลกำหนดหรือคาดหวังว่าจะทำได้ผลตอบแทนหรือความพอใจที่จะได้ และโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนนั้น”⁴

จะเห็นได้ว่า “กระบวนการฝึกอบรมต่างๆ ที่กองทัพจัดให้ทหารกองประจำการระหว่างประจำการ สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแนวคิด ความเชื่อ หรือความรู้สึกของทหารกองประจำการต่อการรับราชการทหาร ซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้งการยอมรับและปฏิเสธ หากกำลังพลเหล่านี้ยอมรับการปฏิบัติของกองทัพ กองทัพก็จะได้กำลังพลที่มีคุณภาพ สามารถดำรงภารกิจของกองทัพ ให้สำเร็จลุล่วงตามจุดมุ่งหมายได้ ในทางตรงกันข้ามหากกำลังพลเหล่านี้ปฏิเสธหรือไม่ยอมรับการปฏิบัติของกองทัพ ก็จะทำให้กองทัพสูญเสียกำลังพลจากการขาดหน้าราชการได้”⁴

“การที่ทหารกองประจำการได้เข้าประจำการ เปลี่ยนจากบุคคลพลเรือนเป็นทหาร ได้รับการฝึกอบรมและขัดเกลาทางสังคม จนเป็นกำลังพลที่พึงประสงค์ของกองทัพ ซึ่งกระบวนการขัดเกลาทางสังคม เป็นการได้รับการอบรมตามความสำคัญและจำเป็น เพื่อให้เกิดความพึงพอใจต่อการแสดงบทบาท”⁵

ทั้งนี้ “กระบวนการขัดเกลาทางสังคมดังกล่าว มีความสำคัญอย่างมากที่ทำให้สมาชิกเกิดภาวะผูกพันต่อสังคมในแง่การยึดถือคุณค่าของสังคมนั้นและแสดงพฤติกรรมที่แสดงถึงการดำเนินบทบาทตามความคาดหวังของสังคมทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับคุณภาพของกระบวนการว่าจะสามารถขัดเกลา และอบรมให้สมาชิกเรียนรู้และยอมรับต่อระบบจนถือเป็นการรับผิดชอบต่อที่จะนำเอาคุณค่าและความคาดหวังต่อบทบาทนั้นมาเป็นแนวทางปฏิบัติที่ตนเองพึงพอใจ”⁶

เมื่อพิจารณาถึง “การฝึกอบรมวิชาทหาร การฝึกอบรมวิชาชีพ และการศึกษานอกโรงเรียน ทำให้ทหารกองประจำการ ที่อยู่ในระหว่างประจำการ มีความพึงพอใจในสวัสดิการและค่าตอบแทนที่ทางราชการจัดให้ ไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน เบี้ยเลี้ยง เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม อาหาร ที่พักอาศัย และสวัสดิการอื่นๆ มีเวลาส่วนตัวและพักผ่อนอย่างเพียงพอ ความพึงพอใจต่อการบังคับบัญชา การได้รับการดูแลทุกข์สุขอย่างสม่าเสมอของผู้บังคับบัญชา ระดับสูง ซึ่งการให้ความใกล้ชิดและปกครองบังคับบัญชาด้วยความยุติธรรมของผู้บังคับบัญชาระดับล่าง มีผลทำให้ทหารกองประจำการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น มีขวัญและกำลังใจในการอยู่รับราชการ”⁴ และสามารถกล่าวได้ว่า “สาเหตุที่ทำให้พนักงานอยู่กับองค์การโดยไม่อยากไปไหน ปัจจัยแรกคือการเจริญเติบโต และพัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพของตนเองภายในองค์การ รวมถึงโอกาสในการฝึกอบรมต่างๆ ให้ตนเองมีความสามารถมากขึ้น”⁷

สอดคล้องกับการศึกษาของไอเซนเบอร์กและคณะ ที่พบว่า “การที่ข้าราชการได้รับผลตอบแทนที่เขารู้สึกว่ามีความยุติธรรมเหมาะสมทำให้เขารู้สึกพึงพอใจ ต้องการปฏิบัติงานในหน่วยต่อไป ทั้งนี้ ความพึงพอใจจะไม่เกิดขึ้นถ้าบุคคลที่ทำงานนั้นไม่ได้รับสิ่งตอบแทนที่เหมาะสมและยุติธรรม และประสิทธิภาพในการทำงานนั้นเป็นผลมาจากความสามารถและลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของบุคคล ประกอบกับการฝึกอบรมตามกระบวนการที่ถูกต้อง”⁸

จะเห็นได้ว่า “ความพึงพอใจของทหารกองประจำการในระหว่างประจำการต่อสวัสดิการและค่าตอบแทนที่ทางราชการจัดให้ ทำให้ทหารกองประจำการอยู่ประจำการจนครบวาระปลดประจำการในระยะเวลา 2 ปี และเมื่อปลดประจำการไปแล้ว มีโอกาสในการทำงานมากขึ้น โดยมีสมุดประจำตัวทหารกองหนุน (สด.8) เป็นเครื่องยืนยันว่าเป็นบุคคลที่มีคุณภาพในสายตาของผู้บริหารสถานประกอบการ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับระหว่างประจำการไปประกอบอาชีพได้ ประกอบกับการผ่านการเป็นทหารกองประจำการทำให้มีวุฒิภาวะในการดำรงชีวิต เป็นคนที่มีระเบียบวินัย มีคุณค่าและทำประโยชน์ให้แก่ครอบครัวและสังคม สามารถถ่ายทอดพฤติกรรมการเป็นทหารสู่ครอบครัวและสังคม โดยการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีของชาติ ไม่กระทำความผิดกฎหมายหรือกฎระเบียบข้อบังคับของบ้านเมือง สามารถเป็นผู้นำชุมชนในการพัฒนาความเจริญของท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น และมีโอกาสได้รับการยกย่องจากสังคมว่าเป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ศรีในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ อันจะนำไปสู่การมีโอกาสนับถือราชการทหารและมีความก้าวหน้าในอาชีพทหารต่อไป”⁴

ดังนั้น แนวทางในการพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพของทหารกองประจำการ หลังจากปลดประจำการจากกองทัพบก นั้น หลังจากทีทหารกองประจำการได้ผ่านกระบวนการต่างๆ เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ชัดเกล้า สร้างระเบียบวินัย เป็นบุคคลที่สมบูรณ์พร้อมแล้ว สิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นตามมาคือ สร้างความรัก ความสามัคคีในหมู่คณะ ความเชื่อมั่น และจิตสำนึกของความเป็นทหาร ซึ่งเมื่อทหารกองประจำการทุกคน ได้รู้และเข้าใจถึงภารกิจหน้าที่ขององค์กร และของตนเองแล้ว ตัวเขาเองก็จะมองภาพออกว่า ตัวเองต้องการอะไรเมื่อปลดประจำการไปแล้ว กองทัพบกก็จะมีหน้าที่เชื่อมโยงความต้องการนั้นๆ ให้บรรลุผลสำเร็จ นั่นคือ การฝึกอาชีพให้กับกำลังพลที่มีความประสงค์ที่จะฝึกอาชีพ โดยเมื่อผู้รับการฝึกอบรมพร้อม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพร้อม ซึ่งปัจจุบันกระทรวงกลาโหม กระทรวงแรงงานฯ กองทัพบก กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน มีความพร้อมที่จะร่วมมือกันในการดำเนินการดังกล่าว ให้ประสบผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

วิชาชีพที่กองทัพบกจัดฝึกอบรมให้ ตรงกับความต้องการจริงมากน้อยเพียงใด

จากเหตุผลสำคัญที่ต้องมีการดำเนินการโครงการฝึกอาชีพ ให้กับทหารกองประจำการ ก่อนที่จะปลดประจำการนั้น พบว่า ปัญหาในด้านต่างๆ ที่เกิดในปัจจุบัน มีผลกระทบโดยตรงกับทหารกองประจำการเอง กล่าวคือ ถ้าหากไม่มีการฝึกอาชีพก่อนที่จะปลดประจำการแล้ว ซึ่งเมื่อปลดไปแล้วนั้น กำลังพลดังกล่าวก็จะไม่มีอาชีพติดตัว ไม่สามารถไปประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้ อีกทั้งอาจจะส่งผลให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ถูกจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมาย ทำให้ส่งผลเสียต่อตัวเขาเองและครอบครัว ดังนั้น จากการศึกษา พบว่า “ทหารกองประจำการทุกคนตั้งใจ เมื่อได้รับทราบข่าวจากครูฝึกทหาร ให้เข้าสู่กระบวนการโครงการฝึกวิชาชีพก่อนปลดประจำการ ด้วยความมุ่งมั่น ที่จะมีความรู้ติดตัว สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และสอดคล้องกับโครงการวิวัฒน์พลเมืองในการประเมินสภาพแวดล้อม”⁹

ทั้งนี้ เมื่อดำเนินการฝึกอบรมหรือฝึกอาชีพ จนบรรลุตามวัตถุประสงค์แล้วนั้น โดยเมื่อประเมินผลการดำเนินโครงการแล้ว พบว่า “ทหารกองประจำการมีความตั้งใจและสนใจที่จะเข้ารับการฝึกอบรม ทุกคนที่ได้รับการอบรม มีความพึงพอใจต่อโครงการฝึกวิชาชีพ เพื่อจะได้นำความรู้กลับไปประกอบอาชีพในสังคมได้ พร้อมทั้งสามารถเลี้ยงครอบครัวให้มีความสุข ซึ่งผลการดำเนินการดังกล่าว สอดคล้องกับการประเมินและพัฒนาคุณภาพชีวิตตามที่กองทัพบกได้ดำเนินการอยู่แล้วในปัจจุบัน”⁹

สำหรับการฝึกอาชีพนั้น การวางแผนเป็นสิ่งสำคัญ กล่าวคือ ทุกหน่วยงานที่เข้ามาบูรณาการร่วมกันนั้น จะต้องมีการวางแผนหลักสูตรที่จะทำการอบรม ว่าอาชีพทางด้านไหนที่จะสามารถต่อยอดไปได้ไกล ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานมากน้อยเพียงใด ซึ่งในการวางแผนการฝึกอาชีพของทหารกองประจำการ จากการศึกษาพบว่า “หน่วยงานทหารมีการกำหนดในแผนอย่างต่อเนื่อง มีการติดต่อประสานงาน จัดเตรียมทหารเกณฑ์ ที่จะเข้ารับการฝึกและกำหนดช่วงเวลาการฝึก สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานติดต่อประสานงานเรื่องวิทยากร สถานที่และวัสดุฝึก”¹⁰ ซึ่งจะเห็นได้ว่าสอดคล้องกับแนวทางของข้อตกลงร่วมกัน ตามที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้น “ส่วนการกำหนดหลักสูตร เป็นการประสานร่วมงานกันระหว่างหน่วยงานทหาร และสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ได้แก่ ช่างไม้ก่อสร้าง ช่างไม้เครื่องเรือน ช่างปูน ช่างเครื่องยนต์เล็ก ช่างซ่อมเครื่องปรับอากาศ ระยะเวลาการฝึก 2 -10 เดือน ตามความยากง่ายของหลักสูตร การดำเนินการฝึกแบ่งเป็นภาคทฤษฎี ร้อยละ 20 และภาคปฏิบัติร้อยละ 80 ของระยะเวลาการฝึก”¹⁰

จากการสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ “การดำเนินงานตามโครงการ ประชุมวางแผนก่อนดำเนินโครงการ ดำเนินการตามองค์ประกอบอย่างต่อเนื่องและครบทุกองค์ประกอบ นิเทศกำกับ ติดตามการดำเนินงานตามแผน มีการประเมินผลและสรุปผลการดำเนินงานตามโครงการ ทำการประเมินโครงการหลังจากการสิ้นสุดการฝึกอาชีพเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ แต่บางครั้งได้รับความร่วมมือน้อยในการตอบแบบสอบถาม หรือจากการสำรวจ ผู้ฝึกอาชีพ นำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพได้ ผู้ฝึกอาชีพมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นสามารถนำความรู้ที่ได้ ไปฝึกทำให้เกิดชำนาญจนสามารถไปประกอบอาชีพได้ หรืออีกทางหนึ่งคือสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์ในครัวเรือน ผู้ฝึกอาชีพนำความรู้ ที่ได้ไปเผยแพร่ให้ผู้อื่น นำความรู้ที่ได้ไปช่วยเหลือประชาชน นำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาหน่วยงาน”¹¹

ดังนั้น จากการวิเคราะห์วิชาชีพที่กองทัพบกจัดฝึกอบรมให้ ตรงกับความต้องการจริงของกำลังพลและตลาดแรงงาน หรือไม่อย่างนั้น พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการวางแผน สำรวจความต้องการ ออกแบบหลักสูตร ที่ครอบคลุมกับสภาวะแวดล้อมหรือสถานการณ์แรงงานในปัจจุบัน ซึ่งถ้าหากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บูรณาการร่วมมือกัน วิเคราะห์ถึงปัญหาต่างๆ และหาทางออกร่วมกันแล้ว อาชีพที่ทางการฝึกให้ก็ย่อมที่จะตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานอย่างแน่นอน

เปรียบเทียบความคิดเห็นของทหารกองประจำการ เกี่ยวกับการฝึกอาชีพโดย จำแนกตามระดับการศึกษา ภูมิสำเนา สถานภาพสมรส ว่ามีความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะอย่างไรบ้าง

ปัจจุบันทหารกองประจำการ มีสถานภาพที่หลากหลาย เช่น สมรสแล้ว ฐานะยากจน การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา และมัธยมต้น เนื่องจากสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วไปนั้น อาจจะเกี่ยวข้องถึงความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา กล่าวคือ บุคคลที่มีการศึกษาได้เข้าเรียนนักศึกษาวิชาทหาร ทำให้เมื่อครบอายุการตรวจเลือกทหารแล้ว ไม่ต้องเข้ารับการตรวจเลือก บางคนเรียนจบสูงหรือมีอาชีพที่ดีอยู่แล้ว ซึ่งเมื่อปลดประจำการไปแล้ว ก็กลับไปทำงานที่เดิม เป็นต้น ดังนั้น เมื่อมาวิเคราะห์ถึงส่วนที่เหลือนอยู่นั้น หมายถึงบุคคลที่ก่อนเข้ารับราชการทหาร มีอาชีพรับจ้างทั่วไป หรือว่างงาน ซึ่งบุคคลเหล่านี้ คือเป้าหมายหลักที่เราจะต้องมีการฝึกอาชีพให้กับเขา เพื่อให้เมื่อปลดประจำการไปแล้ว สามารถนำไปประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้

ในด้านของแรงจูงใจหรือความสมัครใจในการเป็นทหารกองประจำการ พบว่า “แรงจูงใจในการสมัครเข้าเป็นทหารกองประจำการของทหารกองเกินนั้น ปัจจุบันสวัสดิการต่างๆ ที่ทางกองทัพหรือรัฐบาลจัดให้นั้น ส่งผลให้กำลังพลมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพทหาร ไม่ว่าจะ เป็นสวัสดิการในการรักษาพยาบาล เงินเดือนที่มีการปรับให้สูงขึ้น เหมาะสมกับค่าครองชีพในปัจจุบัน ซึ่งเหตุผลเหล่านี้ เป็นแรงจูงใจสำคัญที่ทำให้มีการสมัครเข้าเป็นทหารกองประจำการเพิ่มมากขึ้น อีกประการหนึ่งคือ จิตสำนึก ซึ่งเมื่อได้เข้ามาเป็นทหารกองประจำการแล้ว การที่ได้ร่วมทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การช่วยเหลือประชาชน การช่วยเหลือ ความสงบเรียบร้อย โดยภารกิจเหล่านี้ ทำให้เขารู้สึกว่าตัวเองมีความสำคัญ ได้เป็นส่วนหนึ่งในการดูแลและพัฒนาประเทศอีกด้วย

แต่การดำเนินการโครงการฝึกอาชีพดังกล่าวนี้ ก็ยังประสบปัญหาต่างๆ อยู่โดยตลอด โดยพบว่า “ปัญหาของการฝึกวิชาชีพของทหารกองประจำการ คือ ด้านงบประมาณ ไม่มีการตั้งงบประมาณสำหรับการฝึกในระยะแรก จึงทำให้เกิดปัญหาทางงบประมาณไม่เพียงพอ บุคลากรสำหรับเป็นครูฝึกไม่เพียงพอ และสามารถแก้ไขปัญหาการสอนได้ทั้งหมด ทหารเกณฑ์ที่เข้ารับการฝึกมีเวลาจำกัด จึงไม่จบหลักสูตร สถานการณ์ฝึกมีปัญหาด้านเครื่องมือเครื่องจักร และอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ด้านหลักสูตรไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน ทั้งนี้ การฝึกวิชาทหารเกณฑ์ มีความแตกต่างจากการฝึกวิชาชีพโครงการอื่นๆ

คือ การเข้ารับการฝึกอบรมของทหารเกณฑ์ มาจากการสั่งการของผู้บังคับบัญชา ส่วนมากไม่ตรงกับความต้องการและความสามารถของผู้เข้ารับการฝึก”¹⁰

สำหรับในด้านของปัญหาข้อขัดข้องนั้น ทุกหน่วยงานจะต้องร่วมกันแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากกำลังพลในส่วนนี้ ถือว่าเป็นกำลังพลแรงงานที่สำคัญของประเทศ ซึ่งเมื่อเขาปลดประจำการไปแล้วนั้น สิ่งแรกคือเขาต้องกลับบ้านเพื่อไปดูแลครอบครัว และหาอาชีพทำเพื่อเลี้ยงตัวเองและครอบครัว ดังนั้นแนวทางในการแก้ปัญหาคือ ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้ชัดเจน ไม่ใช่เป็นงบประมาณที่เหลือจากด้านอื่น ระบุวัตถุประสงค์เป้าหมายในการฝึกอบรมหรือการฝึกอาชีพให้ชัดเจน มีการประเมินผลหรือทดสอบฝีมือก่อนที่จะจบหลัก และมอบใบประกาศนียบัตรรับรอง เพื่อให้เป็นสิ่งจูงใจว่า บุคคลนี้ได้ผ่านการฝึกอบรมจากหน่วยงานที่รับผิดชอบทางด้านนี้มาแล้ว ซึ่งจะเป็นการสร้าง ความเชื่อมั่นให้กับนายจ้าง หรือผู้ประกอบการ ในการที่จะรับบุคคลนั้นเข้าทำงาน

ในการฝึกอบรมหรือการฝึกอาชีพให้กับทหารกองประจำการนั้น จะเห็นได้ได้ว่า ในการพัฒนาคุณธรรมในตัวของทหารกองประจำการนั้นเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งในปัจจุบันการรับเข้าประจำการนั้น ล้วนมีความหลากหลายในทุกๆ ด้าน ดังนั้น เมื่อเราเป็นเมืองพุทธ สิ่งที่เรายึดเหนี่ยวสิ่งเดียวกันคือธรรมะ ฉะนั้นในการใช้หลักการของ “การพัฒนารูปแบบการฝึกอาชีพตามแนววิถีพุทธ โดยเข้ารับการฝึกอาชีพยังต้องสอบผ่านคุณธรรมจริยธรรม 5 ด้าน หลังการฝึกอาชีพและก่อนการปลดประจำการ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความขยันอดทน การประหยัด การตรงต่อเวลา และความมีวินัย”¹² ซึ่งผู้เข้าร่วมการฝึกอาชีพทุกคน ต้องผ่านการทดสอบด้านคุณธรรมจริยธรรม สำหรับผู้ฝึกอาชีพเองก็ต้องได้รับการทดสอบเช่นเดียวกัน กล่าวโดยรวมแล้ว “ผู้ที่ผ่านการฝึกอาชีพสามารถนำความรู้ไปสร้างรายได้ในการเลี้ยงชีพหลังการปลดประจำการ ผู้ที่รับการฝึกอาชีพ ได้ฝึกทักษะความชำนาญตามหลักสูตร แต่ก่อนจะนำทักษะความชำนาญไปสู่การประกอบอาชีพนั้น พวกเขาจะต้องมีคุณธรรมจริยธรรมทั้ง 5 ด้าน ตามแนววิถีพุทธ”¹² นั่นเอง

“สภาพปัจจุบันและปัญหาการฝึกอาชีพตามแนววิถีพุทธ เน้นวิชาชีพและการเกษตรกรรม ใช้การบรรยาย การสาธิต และการฝึกทักษะอาชีพโดยการลงมือปฏิบัติจริง ครูฝึกอาชีพเป็นครูของหน่วยทหาร และบางส่วนไปจากสถาบันฝีมือที่อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา ผู้ที่เข้ารับการฝึกอาชีพเป็นทหารกองประจำการค่ายสุรนารี ที่ใกล้จะปลดประจำการจากกองพัน ปัญหาที่พบ ได้แก่ การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติด้านทรัพยากรบุคคลงบประมาณ และระยะเวลา”¹²

ดังนั้น เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของทหารกองประจำการ เกี่ยวกับการฝึกอาชีพโดยจำแนกตามระดับการศึกษา ภูมิลำเนา สถานภาพสมรส ว่ามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างไรบ้าง พบว่า ในด้านการศึกษา กำลังพลส่วนใหญ่ที่เป็นทหารกองประจำการมีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาและมัธยมต้น และส่วนใหญ่สมรสแล้ว และในการที่จะให้การฝึกอบรมมีประสิทธิภาพสูงสุดนั้น ผู้เข้าอบรมจะต้องสอบผ่านคุณธรรมจริยธรรม 5 ด้าน หลังการฝึกอาชีพและก่อนการปลดประจำการ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความขยันอดทน การประหยัด การตรงต่อเวลา และความมีวินัย

ข้อสรุปและเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง กระบวนการพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพของทหารกองประจำการ ในกองทัพบกก่อนปลดประจำการ การวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัยวิทยานิพนธ์ บทความ และวารสาร สามารถสรุปแยกเป็น 3 ประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

1. จากการศึกษาถึงแนวทางในการพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพ ของทหารกองประจำการ หลังจากปลดประจำการจากกองทัพบก ว่าสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้ ประสบความสำเร็จหรือไม่ นั้น พบว่า แนวทางการพัฒนาทักษะฯ หรือหลักสูตรที่ทางกองทัพจัดอบรมให้ สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริง ทหารกองประจำการที่ปลดออกไปน่าจะนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้อย่างประสบความสำเร็จ โดยส่วนใหญ่จะเป็นอาชีพขับรถ ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ฯลฯ
2. จากการศึกษาถึงวิชาชีพที่กองทัพบกจัดฝึกอบรมให้ ตรงกับความต้องการจริงของทหารกองประจำการ และตลาดแรงงานมากน้อยเพียงใด พบว่า ในปัจจุบันหลักสูตรที่ทางกระทรวงกลาโหมจัดการอบรมให้นั้น ตรงกับความต้องการจริงของทหารกองประจำการ และตลาดแรงงานมากพอสมควร เนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจที่ขยายตัว สภาพสังคมและวัฒนธรรมมีความเจริญก้าวหน้าขึ้นมา ทำให้มีความหลากหลายของอาชีพ และตรงกับอาชีพที่ทางกระทรวงกลาโหมกำหนดหลักสูตรเอาไว้
3. จากการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของทหารกองประจำการ เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา ภูมิลำเนา สถานภาพสมรส ว่ามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างไร พบว่า ทหารกองเกินครึ่งหนึ่ง ที่มีภูมิลำเนาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกือบทั้งหมดยังเป็นโสด และพบว่าสองในห้าต้องการรับราชการหลังปลดประจำการ เพื่อความก้าวหน้าและต้องการเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการประชาสัมพันธ์ โครงการนี้พบว่าสื่อที่มีผลต่อการรับทราบข่าวสารมากที่สุดคือสื่อวิทยุโทรทัศน์ และสื่อที่มีผลในการรับรู้ข่าวสารน้อยที่สุดคือการประชาสัมพันธ์โดยเจ้าหน้าที่รัฐ ปัจจัยที่สม

พันธ์กับแรงจูงใจโดยรวมมี 2 ตัวแปร คือระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวและ อาชีพก่อนรับราชการทหาร และระดับแรงจูงใจในการสมัครเข้าเป็นทหารกอง ประจำการมากที่สุดคือแรงจูงใจด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว

ดังนั้น หากต้องการให้ทหารกองเกินที่มีอายุ 18 – 20 ปีบริบูรณ์ สมัครเข้ามาเป็นทหาร กองประจำการมากขึ้น หน่วยที่เกี่ยวข้องควรจะได้ปรับปรุงและเพิ่มการประชาสัมพันธ์ โครงการ โดยใช้เจ้าหน้าที่ที่เป็นบุคคลให้มากขึ้น จากการศึกษาวิจัยนี้ กองทัพสามารถนำ ผลการวิจัย มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงวิธีการรับสมัครทหารกองประจำการ และสามารถ ใช้เป็นข้อมูลในการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต ทหารกองประจำการด้านสวัสดิการ การให้ การศึกษาเพิ่มเติม การฝึกอาชีพ และด้านอื่นๆ ให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ทหาร กองเกินสมัครเข้ามาเป็นทหารมากขึ้น จะได้พัฒนาไปสู่อาสาสมัครต่อไป

ในกระบวนการฝึกอบรม และประสิทธิภาพของการอบรมนั้น การที่ทหารกองประจำการ เมื่อปลดประจำการแล้ว มีโอกาสในการประกอบอาชีพมีคุณภาพะในการดำรงชีวิต สามารถถ่ายทอดพฤติกรรม การเป็นทหารสู่ครอบครัวและสังคม และมีโอกาสในการรับ ราชการทหาร ได้มากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของทหารเอง หลังจากการ ฝึกอบรมและความพึงพอใจในการเป็นทหาร และขึ้นอยู่กับว่าทหารมีความคาดหวังในสิ่งที่ จะได้รับ จากการเป็นทหารกองประจำการเท่าใด นั้นหมายถึง แรงจูงใจ หรือความศรัทธา จิตสำนึก เมื่อได้เข้ามาประจำการเป็นทหาร จะต้องเชื่อมั่นในอาชีพและหน่วยงานของ กองทัพ

สำหรับในการกำหนดหลักสูตรการฝึกอาชีพนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้อง ร่วมกัน วางแผน ศึกษาถึงแนวโน้มหรือสภาวะของตลาดแรงงานในปัจจุบัน เพื่อเป็นการกำหนด หลักสูตรของการฝึกอาชีพ ให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานให้มากที่สุด โดยปัจจัยสำคัญอีกประการก็คือ ความถนัดของแต่ละบุคคล นั่นคือความถนัดของทหาร กองประจำการที่จะเข้ารับการฝึกอาชีพ ซึ่งจะทำให้ประสิทธิภาพหรือผลของการฝึกอาชีพ นั้น เกิดประโยชน์สูงสุด ดังนั้นหลักสูตรการฝึกอบรมควรมีความหลากหลาย ครบถ้วน และสอดคล้องกับสถานการณ์ตลาดแรงงานในปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

¹ พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. 2497 ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2497 เป็นปีที่ 9 ในรัชกาลปัจจุบัน

² ปุณทริก สมิติ. สามองค์กร ร่วมพัฒนาทักษะสร้างอาชีพให้ทหารกล้า [อินเทอร์เน็ต]. 2548 [16 ก.พ.2560]. เข้าถึงได้จาก: http://www.dsd.go.th/DSD/Activity/ShowDetails/12787?region_id=0

³ “กลาโหม –แรงงาน” ลงนาม “เอ็มโอยู” ฝึกอาชีพทหารเกณฑ์ปลดประจำการ [อินเทอร์เน็ต]. [19 ก.พ.2560]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.matichon.co.th/news/319757>

⁴ วรรณภา พัวเวส, ดร.วชิระ ชาวหา กระบวนการเกณฑ์และฝึกอบรมทหารกองประจำการกองทัพอากาศที่มีผลกระทบต่อสังคมไทย วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 ปีการศึกษา 2551

⁵ Etzioni, A. A comparative of complex organizations. Revised and Enlarged edition. NY: Free Press. 1975.

⁶ Cuff, E.C., and Payne, G.C.F. Perspectives in Sociology. (2nd ed.). London: George Allen & Unwin . 1984.

⁷ ทายาท ศรีปลั่ง. วารสารการบริหารคน สมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด. 2547.

⁸ Eisenberg, R. , Fasolo, P., & Davis-Lamastro, V. Percieved organizational support and employee: Diligence, Commitment, and Innovation. Journal of Applied Psychology.74(52). 1990.

⁹ ปัญจสุทธิ จันทรวงศา. การประเมินโครงการฝึกวิชาชีพสำหรับทหารกองประจำการก่อนปลดเป็นกองทุนของหน่วยบัญชาการสงครามพิเศษค่ายสมเด็จพระนารายณ์มหาราช จังหวัดลพบุรี. [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต]. ลพบุรี: สถาบันราชภัฏเทพสตรี; 2549.

¹⁰ สันติ แยมไฟ. การดำเนินงานตามโครงการฝึกอาชีพทหารเกณฑ์ : ศึกษาเฉพาะกรณีมณฑลทหารบกที่ 23 ค่ายศรีพัชรินทร จังหวัดขอนแก่น [ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม; 2542.

¹¹ เมธา ณ พิบูล และ ธนวิทย์ บุตรอุดม. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 ตุลาคม 2558 – ธันวาคม 2558 13 [การประเมินโครงการฝึกวิชาชีพสำหรับทหารกองประจำการ มณฑลทหารบกที่ 32 ค่ายสุรศักดิ์มนตรี จังหวัดลำปาง สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์]. ลำปาง: มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง; 2558.

¹² วิเชียร นามการ. การพัฒนารูปแบบการฝึกอาชีพตามแนววิถีพุทธของทหารกองประจำการค่ายสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา [ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมศาสตร์]. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม; 2558.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ยศ ชื่อ นางปวีณวรรณ ฮุ่นตระกูล
วัน เดือน ปี เกิด 23 ธันวาคม 2513
ประวัติสำเร็จการศึกษา
พ.ศ. 2550 ปริญญาตรี : คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2535 Diploma : Sydney Business and Travel Academy,
Business Administration, Australia

ประวัติการทำงาน

พ.ศ.2534 – 2535 ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายอาหารและจัดเลี้ยง โรงแรมฮิลตัน
ปาร์คนายเลิศ
พ.ศ.2535 – 2538 ผู้จัดการฝ่ายขายและดูแลลูกค้า ห้างหุ้นส่วนจำกัด
ไท้เฮงการช่างและการหล่อ
พ.ศ.2538 ที่ปรึกษา ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไท้เฮงการช่างและการ
หล่อ
พ.ศ.2539 รองกรรมการผู้จัดการ บริษัท อุตสาหกรรมมูลค่าสยาม
จำกัด
พ.ศ.2539 – 2545 รองกรรมการผู้จัดการ บริษัท ไท้เฮงการช่างและการ
หล่อ (1999) จำกัด
พ.ศ.2546 – ปัจจุบัน กรรมการผู้จัดการ บริษัท บ้านปวีณวรรณ จำกัด
พ.ศ.2545 – 2557 - รองกรรมการผู้จัดการ บริษัท ไท้เฮงการช่างและการ
หล่อ (1995) จำกัด
- ผู้จัดการฝ่ายการเงิน บริษัท ไท้เฮงการช่างและการ
หล่อ (1995) จำกัด

ตำแหน่งปัจจุบัน

พ.ศ.2558 – ปัจจุบัน กรรมการผู้จัดการ บริษัท IT Energy จำกัด